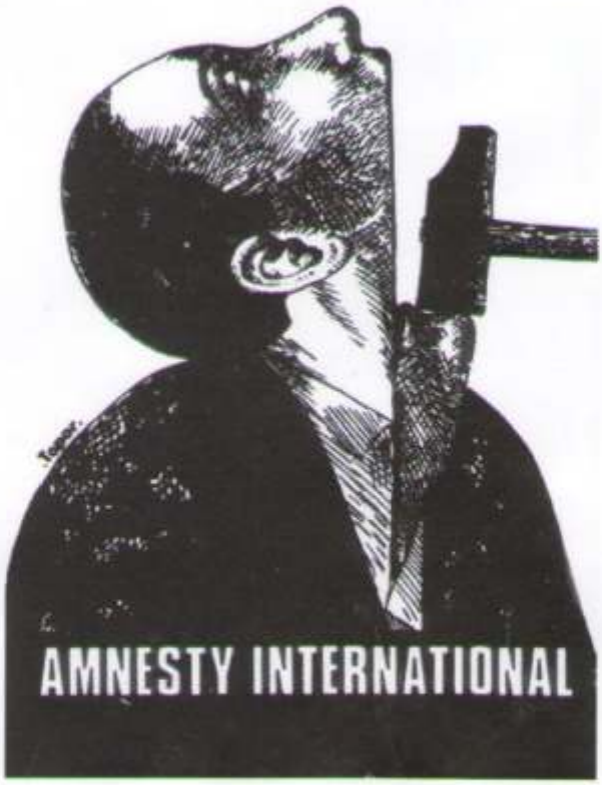
LHOTECKÝ OBČASNÍK

Číslo 18 **Ročník XV** **25. listopadu 2009**

Vzpomínky

na události před dvaceti lety nás přivedly k rozhodnutí pojmenovat jednu z ulic po panu Emanueli Kohoutovi, který se stal obětí komunistického režimu.
Jestliže několik ulic v obci nese jména těch, kteří byli obětmi nacismu, stejná čest patří tomu, kdo byl obětí komunismu.
Celý případ byl znovu ověřován pracovníky Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu.
Informovali jsme o tom ve Lhoteckém občasníku ročník XV, č. 2/2009.
Pojmenování ulice jménem pana Emanuela Kohouta je jen malou satisfakcí všem, které komunistický režim pronásledoval, které vystěhoval z domovů, zkonfiskoval jim majetek a připravil je o život.

Obecní zastupitelstvo

Advent

Byl a je dobou očekávání – původně očekávání příchodu Spasitele na svět, proto ono latinské „advent", které znamená „příchod". Šlo vlastně o přípravnou dobu na vánoční svátky, která se od 11. století ustálila na posledních čtyřech týdnech před Štědrým dnem. Byla to doba postní, v níž se lidé měli zdržet nadměrného jídla a pití a místo nich se věnovat intenzivnímu zbožnému rozjímání, zakázány byly zábavy, tanec a zpěv. Přesto se o adventu konaly četné lidové obřady a zvyky, které postní zásady porušovaly. Do adventu patřily a patří také čtyři adventní neděle – ta první letos připadá na 29. listopad. Další tři dnes více známe pod označením bronzová, stříbrná a zlatá. Slůvko advent se promítlo i do pojmenování kalendáře, který připravujeme pro děti, aby jim příjemněji ubíhaly dny do vánoc. Tento speciální kalendář ovšem začíná prvním prosincem a končí Štědrým dnem a mívá podobu 24 drobných dárečků nebo pamlsků, po jednom pro každý z dnů.

Sv.Ondřej – 30. listopadu

Sv. Ondřej byl žákem sv. Jana Křtitele a stal se jedním z Kristových apoštolů. Po Ježíšově smrti odešel kázat na sever do Řecka a Skytie. Také on zemřel mučednickou smrtí na kříži. Sv. Ondřej byl v lidové tradici považován za patrona nevěst, a proto na jeho svátek zkoušela děvčata různými způsoby poznat svého vyvoeného. Třáslo se stromem, o půlnoci se klepalo na kurník (pokud se ozval kohout, byla do roka svatba, pokud slepice, zůstala dívka na ocet) či se hledělo na hladinu vody ve studni nebo díži, kde se měla zjevit podoba milého. Z hlediska věštění budoucnosti se tento svátek považoval po Štědrém večeru za nejdůležitější – patrně i proto, že jím často začínal advent. Pokud si chcete i vy zavěštit, stačí vám k tomu čtyři hrnečky, jimiž přiklopíte trochu hlíny, kousek chleba, hřebínek a prstýnek. Nezasvěcená osoba, která neví, co je pod kterým hrnečkem, jeden zvedne. Pokud se objeví chléb, bude příští rok bohatý, prsten slibuje svatbu, hřeben nemoc a hlína smrt. Do roka a do dne ...

Sv. Barbora – 4. prosince

Žila ve třetím století a pocházela z rodiny bohatého kupce a velkého nepřítele křesťanů. Barbora, kterou jeden ze sloužících obrátil na víru, se odmítla křesťanství vzdát a krutý otec ji nejdříve odevzdal soudci k mučení (při němž se zázrakem zhojily rány na jejím těle) a nakonec ji setnul hlavu mečem. Na svátek sv. Barbory chodívaly ženy a dívky zahalené v bílém a nadělovaly hodným dětem sladkosti z košíku v jedné ruce, zatímco pro zlobivé byla metlička v ruce druhé.
„Barborky" se pak říkalo a říká třešňovým větvičkám, které řežeme 4. prosince a necháme v teple do vánoc vykvést. Také s těmito rozkvetlými větvičkami byl spojen další zvyk: dívky je nosívaly na půlnoční mši za pasem – když mládenec před kostelem větvičku uzmul a dal si ji za klobouk, učinil tím její majitelce milostné vyznání. Proto pozor: darujete-li barborku, nemusí to být vždycky pochopeno jen zcela nezávazně.

Sv. Mikuláš – 6. prosince

Narodil se v polovině 3. století v rodině zbožných křesťanů a byl vysvěcen již jako mladík. Po smrti rodičů rozdal část majetku chudým a obdarováním zachránil tři dcery zadluženého otce před prodáním do nevěstince. Stal se biskupem a svůj úřad horlivě i spravedlivě vykonával až do vysokého věku jehož se dožil.
Sv. Mikuláš byl a zůstává jedním z nejuctívanějších světců východní církve, patří k předním světcům i v západní Evropě. Je považován také za patrona námořníků a rybářů, ochránce převozníků. Jeho svátek byl spojován s vírou v bohatství – uzavíraly se obchody. A také svatby, neboť pod jeho patronací bývá manželství šťastné.
Dárky, které dodnes přináší dětem, připomínají ono obdarování nevinných dívek. Je vlastně vzorem pro Santa Clause, který na vánoce nosí dárky anglosaským dětem. V naší tradici zůstává mikulášská nadílka v předvečer jeho svátku, tedy 5. prosince. Dříve se konaly mikulášské průvody s maskami, později zůstali s Mikulášem pouze čerti a andělé. Konávaly se také mikulášské trhy, na nichž se prodávalo marcipánové pečivo s podobou Mikuláše, čerta apod. ; dnes je častější toto pečivo z perníku.
Připomínáme, že taková mikulášská nadílka mívala i svůj dopad výchovný – děti, které nebyly jen a jen hodné, dostávaly do punčochy vedle ovoce, ořechů a sladkostí také nějakou tu bramboru a případně i kousek uhlí. Možná, že by takové napomenutí zabralo i dnes.

Sv. Lucie – 13. prosince

Narodila se ve 3. století v rodině zámožných křesťanů, ale po otcově smrti se ji matka rozhodla provdat za bohatého pohana. Lucie nejen nápadníka odmítla, ale navíc vyžadovala své věno, aby ho rozdala chudým. Učinila tak, nápadník ji obvinil z tajného křesťanství – a nakonec zemřela katovou rukou. Sv. Lucie byla uctívána jako patronka švadlen a kočích, ochránkyně přadlen; u ná s se také věřilo, že má moc ochránit proti čarodějnicím.
Pořekadlo „Lucie noci upije a dne nepřidá" se vztahuje ke dni zimního slunovratu, který dnes připadá přibližně na 23. prosince; jde o pozůstatek nesrovnalosti mezi juliánským kalendářem a skutečným slunečním časem. Svátek sv. Lucie patřil především ženám a dívkám, spojovaly se s ním různé zvyky, Snad aby si trochu odpočinuly, nesměly v tento den příst ani prát. Byla však také symbolem čistoty – a tak si hned po jejím svátku připomeňme, že je nejvyšší čas začít (pokud jsme tak ještě neučinili) s vánočním úklidem.

Kladenští maratónci opět ve Lhotě

Maratónský klub Kladno a DOMOV pro všechny uspořádali v sobotu 14. listopadu 16. běh u lhotecké aleje Kaštanka. Běh se koná už osmý rok jako „Jarní Kaštanka" a „Podzimní Kaštanka". Okruh 7,5 km, vede ze Lhoty Průhonem ke skanzenu Cyrus, pak lesem na křižovatku Luby - Lány, vpravo k Ploskovu, po sedmi stech metrech vpravo po Hrázce k aleji Kaštanka, na Žilinský vrch a dále po lesní cestě zpět do Lhoty k

místu startu, jenže z opačné strany. Pro větší bezpečí startujících bylo místo startu i cíle přemístěno na náves k autobusové zastávce. Protože na trati je několik křižovatek cest, postavili pořadatelé na rozcestích pohledné dívky jako živé ukazatele směru závodu.
Zúčastnilo se 54 běžců, rozdělených do kategorií: muži do 39 let, kde zvítězil J. Kupidlovský časem 24:59 minut. V kategorii muži do 49 let doběhl jako první J. Poduška za 25:40 min. Kategorie muži do 59 let se stala kořistí V. Urbance za 30:42minut. V kategorii běžců nad 60 let zvítězil O. Kučera časem 32:13. Pro nezpochybnitelné vítězství ve třídě žen si doběhla Gabriela Raková za 31:56 minut. Zde připomeňme, že tato sportovkyně se 8. listopadu tohoto roku zúčastnila v řeckém Marathonu běhu po původní trati Marathón – Athény = 42.200 m. Mezi 3.800 běžci se umístila na 170 místě. Mezi 800 ženami doběhla jako třináctá. Blahopřejeme!
Sv. Petr dodal příznivé počasí. Nefoukalo, nemrzlo, nesněžilo, nepršelo, nebouřilo. Nikdo nezabloudil a všichni doběhli do cíle (k zastávce u rybníka). Tam pořadatelé každému zapsali čas a závodník se už volným krokem odebral k osvěžení a posléze k pohoštění.
To pohoštění pro účastníky i pro jejich doprovod, jako vždy zdarma, připravily členky Domova: Jana Frýdlová, Jiřina Hamouzová, Hana Holá, Stáňa Kohoutová, Věra Kolářová, Marta Luhanová, Alena Machová, Jana Machulková, Hana Mejzrová, Dagmar Princlíková, Ludmila Vosyková, a Miloslava Zímová. Vítězové kategorií závodu dostali, jako obvykle, láhev lhoteckého likéru „Slzy pytláka Proška" a po láhvi vína, podle vlastního výběru. Aby vše klapalo se postaral ředitel Maratónského klubu Kladno Karel Kozel. Pomáhal mu tým z Kladna i ze Lhoty. Nálada byla skvělá.
Po dohodě s obecním úřadem bylo zázemí těchto sportovních akcí umístěno do areálu U Splavu. Důvodem je bezpečnější místo pro start a cíl a větší parkoviště pro auta účastníků.
Příští Kaštanka se poběží v červnu. Včas upřesníme.
Poznámka: Marathón je osada v Atice. Roku 1490 př. n. l. tam Athéňané porazili pod vedením Miltiadovým perskou přesilu. Podle vzdálenosti 42,2km z Marathónu do Athén, kterou uběhl posel se zprávou o vítězství, byla vyhlášena sportovní disciplína maratónský běh. Poprvé se běžel na olympijských hrách roku1896.

Občanské sdružení DOMOV pro všechny

Hasiči

V dnešním čísle Lhoteckého občasníku Vás budeme informovat o činnosti SDH Lhota a JSDH Lhota v roce 2009. V naší obci se tyto pojmy moc nerozlišují, začneme tedy s vysvětlením pojmů SDH Lhota a JSDH Lhota.
SDH Lhota je zkratka Sboru dobrovolných hasičů, který patří do celorepublikového sdružení SH ČMS (Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska). Představitelem SDH je hasičský starosta, funkci v naší SDH zastává Dušan Novák. Do našeho SDH patří naše děti, jejichž činnost jsme obnovili před třemi lety, naše ženy a muži, kteří nás reprezentují na hasičských soutěžích, všichni členové JSDH (v ostatních obcích tomu tak nebývá) a samozřejmě členové přispívající.

SDH Lhota má kromě příspěvků, které odevzdá do celorepublikového sdružení, jediné finanční příjmy, a to za pořádání tanečních zábav. Tyto finance jsou darovány obci Lhota na činnost JSDH. SDH využívá technické prostředky JSDH, tedy obce, a obec touto formou podporuje SDH.
Lhotečtí malí hasiči se scházejí 1x týdně každé úterý od 17:00 hodin. Kromě dětí ze Lhoty k nám dojíždějí děti z Bratronic, Žiliny i ze Zdejceniny u Berouna. Celkem jich je 25. Věkové rozmezí je od 4 do 11 let. Spadáme tedy do kategorie mladší žáci, ale již od příštího roku někteří z nich věkově přejdou do starších žáků. Aby se mohli zařadit do soutěží, potřebovali bychom ještě alespoň 5 dětí od 11 do 14 let. Kdyby měly Vaše děti zájem, přiveďte je mezi nás, rádi Vás přivítáme.
V sobotu jsme se zúčastnili druhého kola „Zimní ligy", které se konalo v Brandýsku. I přes velkou absenci jsme se umístili na krásném třetím místě z osmi družstev.
Další kolo, které se koná 19. prosince, jsme pozváni do Zlonic. Už nyní se moc těšíme, protože je to jediná soutěž, která probíhá večer a děti jsou nadšené z toho, že mohou soutěžit za tmy. Je to pro ně velký zážitek. Tak nám držte pěsti.
Soutěží dospělých se na okrese Kladno moc nepořádá. Jedinou je okresní kolo konané letos na jaře 16. května na Stochově a Rynholci kde se našim ženám nepodařilo zopakovat výsledek z předchozích dvou let a tím ženy nepostoupily do krajského kola v Nymburce. Muži měli smolný den a nepodařilo se jim dokončit disciplínu pravdy. Tudíž figurovali ke konci výsledkové listiny, holt každý rok není posvícení.
JSDH Lhota je jednotka sboru dobrovolných hasičů Lhota, zařazená v plošném pokrytí středočeského kraje jako JPO3 s časem výjezdu do deseti minut od vyhlášení poplachu a je zřizovaná ze zákona Obcí Lhota. JSDH Lhota je vybavena dvěmi zásahovými vozidly a to CAS32 T148 a DA12 Avia. Veškerý hasičský majetek, který je uložen v hasičské zbrojnici nepatří žádnému sdružení ani soukromým osobám, ale pouze Obci Lhota. Na základě zákona č. 128/2000 o obcích a zákona č. 133/1985 o požární ochraně musí mít každá obec svou vlastní JPO (jednotku požární ochrany). Pokud nemá obec svou vlastní jednotku, musí mít podepsanou smlouvu, schválenou Hasičským záchranným sborem Středočeského kraje, s obcí, která JPO má. V našem případě má obec Lhota uzavřenou smlouvu s obcemi Bratronice a Tuchlovice, včetně jejich místních částí (Dolní Bezděkov a Srby). Tyto obce přispívají obci Lhota na chod JSDH Lhota. JSDH Lhota se na základě této smlouvy stává kmenovou jednotkou zmíněných obcí. Velitelem JSDH je Ivo Kohout. JSDH obce Lhota je financováno ze tří stran: rozpočtem obce Lhota, na základě smluv s okolními obcemi a Středočeským krajem, který JSDH podporuje různými dotacemi a náhradou za pohonné hmoty spotřebované při výjezdech jednotky mimo katastr obce Lhota a obcí s nimiž máme uzavřenou smlouvu o sdružení. Více o financování JSDH v příštím čísle novin.
Od 1. ledna 2009 do 23. listopadu 2009 byla jednotka Lhota vyslána k devatenácti případům na okrese Kladno, Rakovník a Beroun. Jednotka byla od února po čtyři měsíce bez výjezdového auta CAS32 T 148 a to není ještě do konce roku. V šesti případech se jednalo o požár, v deseti případech o likvidace následků po větrných smrštích a odstraňování

překážek z komunikací a nebezpečných stavů, jednou o záchranu psa z bazénu.
Dále jednotka prošla dvěma cvičeními, z nichž jedno bylo cvičení ve Zlonicích s velkokapacitním čerpadlem KERAX a druhé bylo na Velké Dobré, kde byl prováděn nácvik plnění takzvaného BAMBI vaku pod policejním vrtulníkem, který slouží k hašení v nepřístupném terénu.

Datum	čas	akce	obec
11.02.2009	16:52:32	požár hnojiště za obcí	Lhota
18.04.2009	07:53:03	cvičení jednotky	Zlonice
23.07.2009	17:43:32	živelní pohroma – větrná smršť	Bratronice
23.07.2009	18:30:12	padlý strom na návsi	Doksy
23.07.2009	18:45:42	padlý strom přes hlavní silnici	Doksy
23.07.2009	19:18:14	padlý strom do silnice	Tuchlovice
23.07.2009	19:30:32	padlý strom do hlavní silnice	Tuchlovice
23.07.2009	20:18:08	roztržený strom na návsi	Lhota
23.07.2009	20:50:42	padlý strom do elektrických drátů	Lhota
23.07.2009	22:57:36	padlý strom do silnice	Bratronice
25.07.2009	11:52:13	technická pomoc - odstraňování překážek	Lhota
01.08.2009	19:11:26	technická pomoc - odstraňování překážek	Lhota
17.08.2009	13:17:31	požár posekaného pole	Kamenné Žehrovice
27.08.2009	11:00:31	zatoulaný pes v bazénu	Lhota
09.09.2009	17:55:20	požár chaty	Sýkořice
08.10.2009	07:40:12	cvičení s policejním vrtulníkem	Velká Dobrá
08.11.2009	11:03:33	požár lesa u Šutrovny	Lhota
15.11.2009	17:38:22	ohlášený požár střechy rodinného domu	Ploskov
21.11.2009	09:09:15	požár nákladního auta	Družec

zpracoval Jan Kohout

Moderní misionáři

Dne 16. listopadu v salónku U Splavu, na semináři Domov - Maranatha, vyprávěl o misijní cestě po Africe asistent viceprezidenta pro Evangelizaci ASI, Europe, pan Kamil Kreutziger.
Před dvěma roky vyslala Světová evangelizační organizace Share Him skupinu pěti mladých mužů a čtyř dívek, absolventů a frekventantů theologického institutu, do středoafrické Ugandské republiky, aby tam učila místní obyvatelstvo poznávat morální hodnoty křesťanství a přivedla je k víře v Boha.
Misionářský tým odletěl 21. května 2007 do hlavního města Kampaly. Po následném přesunu do města Mbarara každý člen týmu uskutečnil v průběhu 16 dnů, za pomoci videotechniky, osmnáct přednáškových setkání s veřejností, většinou pod širým nebem. Téma přednášek bylo evangelizační s nadstavbou zdravotních informací a doporučení. Kromě toho se uskutečnily návštěvy v příbytcích místních lidí. Ti se svěřovali

se svými problémy a misionáři jim naslouchali a radili se s nimi. Často museli bojovat s pověrami a vyvracet tmářské předsudky a zvyky, šířené místními šamany.V Ugandě je úředním jazykem angličtina nebo svahilština. Bylo-li třeba, do dalších afrických jazyků překládal tlumočník.
O úspěšnosti misijní cesty svědčí skutečnost, že mnoho oslovených pochopilo smysl předávaných myšlenek, konvertovalo z muslimské, hinduistické či animistické víry na křesťanskou a požádalo o obřad křtu.
Postoj a stimul k práci misionáře charakterizuje poslední věta o misi v Ugandě z deníku Kamila Kreutzigera: „Děkujeme Ti, Pane, za nádhernou misi, skvělý tým, nová přátelství, bratry a sestry, zkušenosti, zážitky, ochranu, prostředky, prostě za všechno. Posil nás, prosím, a povzbuď k další práci."
Po přečtení takovéhoto vyznání člověka napadá, kolik morální síly a altruismu nebo dokonce filantropismu asi má dnešní misionář. Uznání a čest jejich povolání!

Co jsme se ještě dozvěděli

Po splnění úkolů ve městě Mbarara, odcestoval tým šířit evangelium po venkově. Nacestoval po Ugandě ještě 1.000 až 1.200 km. Navštívil dva národní parky, botanickou zahradu, a opravdovou africkou vesnici.
Pan Kreutziger nám promítl řadu snímků a vyprávěl o tamní přírodě, politickém a hospodářském vývoji země a lidech.
Winston Churchil kdysi nazval tuto zemi „Perlou Afriky". Část hranice Ugandy s Tanzánií tvoří deštný prales, dnes bohužel devastovaný těžbou ušlechtilého dřeva. Krajina se tak mění v zemědělskou a lesy v banánovníkové plantáže.
Ve zdejším Viktoriině jezeře (Ukerewe) má svůj počátek Nil s vodopády Kabalega, se stodvacetimetrovým rozdílem hladin. Jinou raritou jsou trvale zasněžené vrcholky pohoří Ruenzori (5.109 m nad mořem). Pod nimi, v pruhu savany, izolované „Velkou příkopovou propadlinou" na hranicích s Keňou, žije jedno z posledních velkých společenstev divokých zvířat. Při pohledu na scenérie jednoho z národních parků nám připadá, že takhle nějak asi vypadá Ráj. Domorodec to vidí ovšem skrze prizma svých každodenních starostí o obživu. Přesto však svůj nelehký život nese, jak většinou patrno ze snímků, optimisticky.
Ugandská republika vznikla 9. října 1962. Po předání moci Angličany čekal Ugandu osud ne nepodobný osudu ostatních nových států černého kontinentu. Vlády se zmocňují nekvalifikovaní, mnohdy samozvaní vládcové. Nastupuje chaos, korupce, teror. Roky hrůzovlády prožilo obyvatelstvo za „panování" samozvaného prezidenta Adi Amina .Ten se dokonce prohlásil prezidentem na doživotí. Když ale v roce 1979 chtěl anektovat část Tanzanie, válku prohrál a byl sesazen vlastní ugandskou armádou. Třináct let jeho vlády stálo život 300.000 Ugandanů. Od té doby se vystřídalo několik vládců. Za konsolidátora poměrů se dá označit současný prezident Yoweri Museveni. Reformoval měnu, stabilizoval hospodářství a také vztahy se sousedními státy. Zlepšuje se také životní úroveň obyvatelstva. Na snímcích vidíme, že lidé jsou relativně dobře oblečeni, platí to hlavně o lidech ve městech. V Ugandě žije 20.300.000 lidí, z toho 90 % na venkově. Venkované se živí zeměděl-

stvím a chovem užitkových zvířat, krav, koz, ovcí a drůbeže pro vlastní spotřebu. Pěstují hlavně několik druhů banánů, proso, kukuřici, čirok, čaj a cukrovou třtinu. Přebytky jezdí prodávat na trhy. Životní úroveň obyvatelstva rok od roku stoupá. Na snímcích vidíme, že hlavní město Kambala a také Mbakara mají několik výškových budov. I venkov se zvolna elektrifikuje. Ve městech je pracovní příležitost dána v hornictví, při zpracování cementu, mědi a některých dalších kovů a v oboru služeb.
Větší část problémů, hlavně zdravotních, sociálních a vzdělávacích však čeká na řešení. Zde je otevřené pole působnosti pro pomoc, ať hmotnou, edukační či duchovní.
Vývoj tamní ekonomiky ukazuje, že Uganda by se mohla opět zařadit mezi privilegované země afrického kontinentu a stát se znovu „Perlou Afriky".

Gustav Houdek

Úpravy mateřského centra

V sobotu dne 14. listopadu 2009 jsme se s paní starostkou sešli, abychom začali s úpravami mateřského centra, i když musím říct, že „sešlo se nás pár". Přesto jsme udělali pořádný kus práce. Kromě toho, že v místnosti bylo nespočet děr, hmoždinek, hřebíků a háčků, naši chlapi si s tím hravě poradili. No a když byly dírky zamazané, rovnou i vybílili. Ještě jednou bych chtěla poděkovat V. Junkovi st., B. Vosykovi, V. Tůmovi a H. Andělovi za čas který si udělali, přišli a pomohli.

Ivana Poddaná

DOMOV informuje

V pondělí 30. listopadu je tradiční Adventní setkání s panem Rudolfem Reitzem. Doporučujeme přijít s čajovou svíčkou, nějakou „dobrůtkou", případně s finančním příspěvkem na nadaci POMOC BEZ HRANIC, kterou trvale podporujeme při její práci v Zakarpatské Ukrajině.

Poděkování patří

- ✓ paní Janě Machulkové za krásné truhlíky, které dala na okna Klubu U Splavu,
- ✓ všem, kteří „brigádničili" v salónku U Splavu,
- ✓ nájemcům U Splavu za zprovoznění hostinských pokojů. Je dobře, že jsou využívány. Škoda, že v nich místo sociálního zařízení byly instalovány zcela zbytečné kuchyňské linky,
- ✓ nájemcům U Splavu za vtipnou výzdobu interiéru Klubu,
- ✓ všem, kteří realizují podzimní úklid kolem svých domů.

Lhotecký občasník vydává občanské sdružení „DOMOV pro všechny", Lhota. Povoleno MK ČR E 14377. oulhota@seznam.cz, www.lhotaukladna.cz